

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1257/1999,

annettu 17 päivänä toukokuuta 1999,

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁽⁴⁾,ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon⁽⁵⁾,

sekä katsoo, että

- (1) yhteisen maatalouspolitiikan muita välineitä olisi tehostettava ja täydennettävä yhteisellä maaseudun kehittämissopimuksella, ja edistettävä siten tälle politiikalle perustamissopimuksen 33 artiklan 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista,
- (2) perustamissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen erityismenetelmiä suunniteltaessa otetaan huomioon maataloustoiminnan erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maatalousalueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista,
- (3) perustamissopimuksen 159 artiklan mukaan yhteisön politiikan täytäntöönpanossa otetaan huomioon taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle 158 ja 160 artiklassa asetetut

tavoitteet ja osallistutaan niiden toteuttamiseen; tästä syystä maaseudun kehittämistoimenpiteitä olisi tämän politiikan osana toteutettava rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999⁽⁶⁾ määritellyillä kehityksessä jälkeen jääneillä alueilla (tavoite nro 1) ja rakenteellisissa vaikeuksissa olevilla alueilla (tavoite nro 2),

- (4) maatalouden rakenteiden parantamiseen tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön jo vuonna 1972; lähes kahden vuosikymmenen ajan maatalouden rakennepolitiikkaa on yritetty yhdistää maaseutualueiden laajempaan taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kokonaisuuteen; vuoden 1992 uudistuksessa korostettiin maatalouden merkitystä ympäristölle, koska maatalous on suurin maankäyttäjä,
- (5) maaseutupolitiikkaa toteutetaan tällä hetkellä lukuisin monimuotoisilla välineillä,
- (6) tulevaisuudessa maatalouden on sopeuduttava uudenlaisiin tilanteisiin samoin kuin markkinoiden kehitykseen, markkinapolitiikan ja kaupan sääntöihin, kuluttajien tarpeisiin ja mieltymyksiin sekä yhteisön seuraavaan laajenemiseen liittyviin muutoksiin; muutokset eivät vaikuta ainoastaan maatalousmarkkinoihin, vaan yleensäkin maaseutualueiden paikalliseen talouteen; maaseudun kehittämissopimuksella pitäisi pyrkiä maaseutualueiden kilpailukykyyn palauttamiseen ja lisäämiseen ja siten työpaikkojen säilyttämiseen ja luomiseen näillä alueilla,
- (7) tätä kehitystä olisi kannustettava ja tuettava maaseutupolitiikan nykyisten välineiden uudelleenjärjestelyllä ja yksinkertaistamisella,
- (8) uudelleenjärjestelyssä olisi otettava huomioon nykyisten välineiden soveltamisesta saatu kokemus ja sen pitäisi perustua näihin välineisiin,

⁽¹⁾ EYVL C 170, 4.6.1998, s. 7.⁽²⁾ Lausunto annettu 6. toukokuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ EYVL C 407, 28.12.1998, s. 210.⁽⁴⁾ EYVL C 93, 6.4.1999, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL C 401, 22.12.1998, s. 3.⁽⁶⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

- joita on käytetty nykyisten ensisijaisten tavoitteiden toteuttamiseen maaseudun kehittämiseksi nopeuttamalla maaseudun rakenteiden mukautusta yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä, ja jotka helpottavat maaseutualueiden kehitystä ja rakennemuutosta (tavoitteet nro 5 a ja nro 5 b) rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan sekä muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88⁽¹⁾ ja asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88⁽²⁾, sekä ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2078/92⁽³⁾, maatalouden varhaiseläketukea koskevasta yhteisön järjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2079/92⁽⁴⁾ ja maatalouden metsitystoimenpiteitä koskevasta yhteisön tukijärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2080/92⁽⁵⁾ vuoden 1992 yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä käyttöön otettujen liitännäistoimenpiteiden mukaisesti,
- (9) kaikkien yhteisön maaseutualueiden olisi kuuluttava uudistetun maaseudun kehittämisselviön soveltamisalaan,
- (10) yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa 1992 käyttöön otettuja liitännäistoimenpiteitä (maatalouden ympäristöohjelma, varhaiseläke ja metsitys) olisi täydennettävä epäsuotuisien alueiden ja ympäristörajoitteisten alueiden järjestelmällä,
- (11) muiden maaseudun kehittämistoimenpiteiden olisi oltava osa tavoite nro 1 -alueiden yhdenmukaisia kehittämisselviöitä, ja ne voivat olla osa tavoite nro 2 -alueiden ohjelmia,
- (12) maaseutualueilla maaseudun kehittämistoimenpiteiden olisi oltava markkinapolitiikkaa tehostavia ja täydentäviä,
- (13) EMOTR:n tuen maaseudun kehittämiseen olisi perustuttava yksiin oikeudellisiin puitteisiin, joissa määritetään tukikelpoiset toimenpiteet, niiden tavoitteet ja tukikelpoisuusperusteet,
- (14) koska Euroopan unionin maaseutualueet ovat hyvin erilaisia, maaseudun kehittämisselviökäsi pitäisi noudattaa toissijaisuusperiaatetta; tästä syystä politiikan pitäisi olla mahdollisimman hajautettua sekä osallistumista ja alhaalta ylöspäin suuntautumista (bottom-up) korostavaa; maaseudun kehittämisen tukeen sovellettavien kelpoisuusperusteiden pitäisi tämän vuoksi rajoittua siihen, mikä on tarpeen maaseudun kehittämisselviökäsi tavoitteiden saavuttamiseksi,
- (15) johdonmukaisuus muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden ja muiden yhteisten politiikkajen kanssa edellyttää kuitenkin yhteisön tasolla vahvistettuja tukiin sovellettavia perusvaatimuksia; olisi erityisesti vältettävä maaseudun kehittämistoimenpiteistä johtuvia perusteettomia kilpailun vääristymiä,
- (16) joustavuuden varmistamiseksi ja lainsäädännön yksinkertaistamiseksi neuvoston olisi siirrettävä komissiolle tarvittava täytäntöönpanovalta perustamissopimuksen 202 artiklan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti,
- (17) yhteisön maatalouden rakenteelle on luonteenomaista suuri määrä maatiloja, joilta puuttuvat rakenteelliset edellytykset kohtuullisiin tuloihin ja elinolosuhteisiin viljelijöille ja heidän perheilleen,
- (18) yhteisön investointituen tarkoituksena on uuden aikaistaa maatiloja ja parantaa niiden kannattavuutta,
- (19) investointitukeen sovellettavia yhteisön edellytyksiä olisi yksinkertaistettava verrattuna maatalou-
- (1) EYVL L 185, 15.7.1988, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL L 337, 24.12.1994 s. 11).
- (2) EYVL L 374, 31.12.1988, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93 (EYVL L 193, 31.7.1993, s. 44).
- (3) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2272/95 (EYVL L 288, 1.12.1995, s. 35). Asetus on oikaistu komission asetuksella (EY) N:o 1962/96 (EYVL L 259, 12.10.1996, s. 7).
- (4) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 91, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2773/95 (EYVL L 288, 1.12.1995, s. 37).
- (5) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 231/96 (EYVL L 30, 8.2.1996, s. 33).

- den rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 950/71⁽¹⁾ säädettyihin nykyisiin edellytyksiin,
- (20) nuorille viljelijöille myönnettävät erityisedut voivat helpottaa sekä tilanpidon aloittamista että sen jälkeistä tilan rakenteellista sopeuttamista,
- (21) maatalouden kehitys ja erikoistuminen edellyttävät maa- ja metsätalousväestöltä tarkoituksenmukaista yleistä, teknistä ja taloudellista koulutustasoa, erityisesti kun on kyse uusista hallinnon, tuotannon tai markkinoinnin suuntauksista,
- (22) on erityisesti tarpeen tehostaa viljelijöille ympäristön kanssa yhteensopivia maatalouden menelmiä koskevaa koulutusta ja tiedotusta,
- (23) maatilojen kannattavuuden parantamiseksi maatalousyrittäjiä olisi kannustettava luopumaan enneaikaisesti maatalouden harjoittamisesta, ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 2079/92 täytäntöönpanosta saatu kokemus,
- (24) epäsuotuisten alueiden tuella olisi edistettävä maan jatkuvaa maatalouskäyttöä, maaseudun ylläpitämistä ja kestävien viljelyjärjestelmien ylläpitoa ja edistämistä,
- (25) epäsuotuisat alueet olisi luokiteltava yhteisin perustein,
- (26) yhteisön tasolla suoritettavaa epäsuotuisten alueiden luokittelua ei ole tarpeen lisätä,
- (27) luonnonhaittakorvauksen tukikelpoisuusedellytykset olisi vahvistettava tämän tukijärjestelmän tehokkuuden ja sen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi,
- (28) ympäristörajoitteisten alueiden maatalouskäytön rajoitusten osalta saattaa olla tarpeen myöntää viljelijöille tukea näistä rajoituksista aiheutuvien erityisongelmien ratkaisemiseksi,
- (29) maatalouden ympäristöpolitiikan välineillä olisi tulevana vuosina oltava tärkeä asema maaseutualueiden kestäväen kehityksen tukemisessa ja yhteiskunnan kasvavien ympäristöpalvelujen tarpeisiin vastaamisessa,
- (30) nykyistä asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukaista maatalouden ympäristötukea olisi jatkettava kohdennettuja ympäristötoimenpiteitä varten, ottaen huomioon tämän järjestelmän täytäntöönpanosta saatu kokemus, jota kuvataan yksityiskohtaisesti komission kertomuksessa, joka on esitetty asetuksen (ETY) N:o 2078/92 10 artiklan 2 kohdan nojalla,
- (31) maatalouden ympäristötukijärjestelmän avulla olisi edelleen kannustettava viljelijöitä palvelemaan koko yhteiskuntaa ottamalla käyttöön tai ylläpitämällä maatalouskäytäntöjä, jotka sopivat yhteen kasvavien ympäristön, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojelun ja parantamisen tarpeen sekä maiseman ja maaseudun hoidon tarpeen kanssa,
- (32) maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin parannuksia olisi kannustettava tukemalla investointeja tällä alalla,
- (33) tällainen tuki voi laajalti perustua nykyisiin edellytyksiin, sellaisina kuin niistä on tällä hetkellä säädetty maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 951/97⁽²⁾,
- (34) olisi varmistettava tällaisten investointien kannattavuus ja se, että viljelijät pääsevät osallisiksi toteutettujen toimien taloudellisista eduista,
- (35) metsätalous on erottamaton osa maaseudun kehittämistä ja tämän vuoksi maaseudun kehittämisen tukijärjestelmään pitäisi sisältyä metsätaloustoimenpiteitä, metsätaloustuki ei saa vääristää kilpailua eikä sillä saa olla vaikutusta markkinoihin,

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/98 (EYVL L 291, 30.10.1998, s. 10).

⁽²⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 22.

- (36) metsätaloustoimenpiteiden olisi annettava otta-
malla huomioon yhteisön ja jäsenvaltioiden kan-
sainväliset sitoumukset ja niiden olisi perustut-
tava jäsenvaltioiden metsäohjelmiin; tällaisissa
toimenpiteissä olisi otettava myös huomioon
ilmastonmuutoksesta aiheutuvat erityiset ongel-
mat,
- (37) metsätaloustoimenpiteiden olisi oltava yhden-
suuntaisia asetuksen (ETY) N:o 4256/88 sovelta-
misesta yhteisön maaseutualueiden metsien kehittä-
mistä ja hyödyntämistä koskevan toiminnan
osalta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetussa
neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1610/89⁽¹⁾
sekä metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kau-
pan pitämisen edellytysten parantamisesta 29 päi-
vänä maaliskuuta 1990 annetussa neuvoston ase-
tuksessa (ETY) N:o 867/90⁽²⁾ säädettyjen
nykyisten järjestelmien kanssa,
- (38) maatalousmaan metsitys on erityisen tärkeää
maan käytön ja ympäristön kannalta, ja sen
avulla voidaan lisätä tiettyjen metsätaloustuottei-
den tarjontaa yhteisössä; tästä syystä asetuksen
mukaista nykyistä metsitystukea olisi jatkettava
ottaen huomioon kyseisen järjestelmän täytän-
töönpanosta saatu kokemus, jota kuvataan yksi-
tyiskohtaisesti komission asetuksen (ETY)
N:o 2080/92 8 artiklan 3 kohdan nojalla esittä-
mässä kertomuksessa,
- (39) tukea olisi myönnettävä metsien ekologisen tasa-
painon säilyttämiseksi ja parantamiseksi tietyillä
alueilla,
- (40) maataloustoimintaan ja toimintasuunnan muut-
tamiseen liittyville toimenpiteille olisi myönnet-
tävä tukea; toimenpideluettelo olisi määritettävä
saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomi-
oon tarve perustaa maaseudun kehittäminen
myös maatalouden ulkopuoliseen toimintaan ja
palveluihin, jotta voitaisiin muuttaa kehityssuun-
tana olevaa maaseudun taloudellista ja sosiaalista
taantumista sekä väestökatoa; olisi tuettava toi-
menpiteitä epätasa-arvoisuuden poistamiseksi
sekä miesten ja naisten välisten yhtäläisten mah-
dollisuuksien edistämiseksi,
- (41) kuluttajat kysyvät luonnonmukaisesti tuotettuja
maataloustuotteita ja elintarvikkeita yhä enem-
män; tämä ilmiö on luomassa uudet markkinat
maataloustuotteille; erityis maaseudun kehittä-
misen tukitoimenpiteet voivat koskea luonnon-
mukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden tuo-
tanta, prosessointia ja markkinointia,
- (42) maaseudun kehittämistoimenpiteiden, jotka voi-
vat saada yhteisön tukea, olisi noudatettava
yhteisön lainsäädäntöä ja olla johdonmukaisia
muun yhteisön politiikan sekä muiden yhteisen
maatalouspolitiikan väineiden kanssa,
- (43) tämän asetuksen puitteissa tukea ei pitäisi antaa
tietyille toimenpiteille, joita voidaan tukea muilla
yhteisen maatalouspolitiikan välineillä, eikä eri-
tyisesti niille toimenpiteille, jotka kuuluvat
yhteisten markkinajärjestelyjen tukijärjestelmiin,
paitsi jos tämä on objektiivisin perustein perus-
teltavissa,
- (44) koska tuottajaryhmille ja niiden liitoille myönne-
tään tukea useissa yhteisissä markkinajärjeste-
lyissä, tuottajaryhmille maaseudun kehittämisen
osana annettava erityistuki ei vaikuta enää tar-
peelliselta; tuottajaryhmistä ja niiden liitoista
20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 952/97⁽³⁾ mukaista tukijär-
jestelmää ei pitäisi näin ollen jatkaa,
- (45) liitännäistoimenpiteiden ja muiden tavoite nro 1
-alueiden ulkopuolella toteutettavien maaseudun
kehittämistoimenpiteiden yhteisön tuki pitäisi
rahoittaa EMOTR:n tukiosastosta; asetuksessa
(EY) N:o 1260/1999 säädettyjä rahoitusta koske-
via perussääntöjä on mukautettu vastaavasti,
- (46) lukuun ottamatta tällä hetkellä olemassa olevia
kolmea liitännäistoimenpidettä ja epäsuotuisten
ja ympäristörajoitteisten alueiden tukea, tavoite
nro 1 -alueilla toteutettaviin maaseudun kehittä-
mistoimenpiteisiin tarkoitettu yhteisön tuki

⁽¹⁾ EYVL L 165, 15.6.1989, s. 3.⁽²⁾ EYVL L 91, 6.4.1990, s. 7.⁽³⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 30.

- pitäisi edelleen rahoittaa EMOTR:n ohjausosastosta,
- (47) tavoitteiden nro 1 ja nro 2 mukaisiin ohjelmiin kuuluvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden tuen ja erityisesti näiden toimenpiteiden yhdennehty ohjelmityksen osalta olisi sovellettava neuvoston asetusta (EY) N:o 1260/1999; rahoitusta koskevilla säännöillä pitäisi kuitenkin ottaa huomioon tavoite nro 2 -alueilla toteutettavien toimenpiteiden rahoitus tukiosastosta,
- (48) tavoitteiden nro 1 tai nro 2 mukaisten ohjelmien ulkopuolisille maaseudun kehittämistoimenpiteille pitäisi luoda maaseudun kehittämissuunnitelma erityisten sääntöjen mukaan; tällaisten toimenpiteiden tuet on eriytettävä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 28 artiklan 1 kohdassa säädettyjen yleisperiaatteiden mukaisesti ottaen tarvittavassa määrin huomioon taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskeva vaatimus ja sen seurauksena tuet on periaatteessa eriytettävä tavoite nro 1 -alueiden ja tavoite nro 2 -alueiden sekä muiden alueiden välillä; tässä asetuksessa säädetty määrät ovat yhteisön tuen enimmäismääriä,
- (49) sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 ja 20 artiklassa säädetään maaseudun kehittämisen aloiteoikeudesta, komission pitäisi maaseudun kehittämissuunnitelmien lisäksi pystyä omasta aloitteestaan säätämään maaseudun kehittämistä koskevista tutkimuksista,
- (50) maaseudun kehittämisen tuen seuranta ja arviointia varten olisi luotava tarkoituksenmukainen säännöstö käyttäen viitteenä ennen ohjelman täytäntöönpanoa sovittuja ja käyttöön otettuja hyvin määriteltäviä mittareita,
- (51) maaseudun kehittämistoimenpiteille olisi voitava antaa jäsenvaltioissa tukea ilman yhteisön osarahoitusta; tällaisten tukien huomattavan taloudellisen merkityksen vuoksi samoin kuin niiden johdonmukaisuuden varmistamiseksi yhteisön tukea saavien toimenpiteiden kanssa ja menettelyjen yksinkertaistamiseksi olisi vahvistettava erityiset valtioneuvoston säännöt,
- (52) nykyisistä tukijärjestelmistä uusiin maaseudun kehittämisen tukijärjestelmiin siirtymisen helpottamiseksi pitäisi sallia siirtymäsääntöjen vahvistaminen, ja
- (53) tämän asetuksen mukainen uusi tukijärjestelmä korvaa nykyiset tukijärjestelmät, jotka siitä syystä olisi kumottava; tämän johdosta nykyisten järjestelmien mukaiset hyvin syrjäisiä alueita ja Egeanmeren saaria koskevat poikkeukset on myös kumottava; kyseisten alueiden erityistarpeet huomioon ottavat riittävän joustavat, muutoksia ja poikkeuksia sisältävät uudet säännöt laaditaan, kun maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeva ohjelma on laadittu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA TAVOITTEET

1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan puitteet kestäväan maaseudun kehittämiseen myönnettävälle yhteisön tuelle.

2. Maaseudun kehittämistoimenpiteillä on tehostettava ja täydennettävä muita yhteisen maatalouspolitiikan välineitä ja edistettävä siten perustamissopimuksen 33 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

3. Maaseudun kehittämistoimenpiteiden on:

— oltava kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden (tavoite nro 1) kehittämistä ja rakenteellista sopeuttamista edistäviin toimenpiteisiin yhdenntettyjä ja

— tehostettava rakenteellisissa vaikeuksissa olevien alueiden (tavoite nro 2) taloudellista ja sosiaalista uudistamista tukevia toimenpiteitä

kyseisillä alueilla, ottaen huomioon asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 ja perustamissopimuksen 158 ja 160 artiklassa näille tavoitteille asetetut yhteisön tuen erityistavoitteet ja noudattaen tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä.

2 artikla

Maataloustoimintaan ja sitä koskevaan tuotantosuunnan muutokseen liittyvä maaseudun kehittämistuki voi koskea:

- maatilojen sekä maataloustuotteiden jalostamisen ja markkinoinnin rakenteiden parantamista,
- tuotantosuunnan muuttamista ja tuotantomahdollisuuksien uudelleensuuntaamista, uuden teknologian käyttöönottoa ja tuotteiden laadun parantamista,
- non-food-tuotannon edistämistä,
- kestävän metsätalouden kehittämistä,
- toimintojen monipuolistamista täydentävien tai vaihtoehtoisten toimintojen löytämiseksi,

- toimivan yhteiskuntarakenteen säilyttämistä ja vahvistamista maaseutualueilla,
- elinkeinojen kehittämistä sekä työpaikkojen säilyttämistä ja luomista luontaisten olemassa olevien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi tehokkaammin,
- työ- ja elinolojen parantamista,
- alhaisin tuotantopanoksin toimivien viljelymenetelmien ylläpitoa ja edistämistä,
- merkittävien luonnonarvojen sekä ympäristövaatimusten mukaisen kestävän maatalouden säilyttämistä ja edistämistä,
- epätasa-arvoisuuden poistamista sekä miesten ja naisten välisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä erityisesti tukemalla naisten omasta aloitteestaan toteuttamia hankkeita.

3 artikla

Tukea myönnetään II osastossa määritellyille maaseudun kehittämistoimenpiteille siinä vahvistetuin edellytyksin.

II OSASTO

MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMENPITEET

I LUKU

MAATILAINVESTOINNIT

4 artikla

Maatilojen investointituen on edistettävä maatilojen tulotason sekä elin-, työ- ja tuotanto-olosuhteiden parantamista.

Investoinneilla on pyrittävä yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- tuotantokustannusten vähentäminen,
- tuotannon parantaminen ja suuntaaminen uudelleen,

- laadun parantaminen,
- luonnonympäristön, hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten säilyttäminen ja parantaminen,
- maatilatoiminnan monipuolistaminen.

5 artikla

Investointitukea myönnetään sellaisille maataloille,

- joiden taloudellinen elinkelpoisuus voidaan osoittaa,

— jotka noudattavat ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia vähimmäisvaatimuksia, ja

— joiden viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys.

6 artikla

Tukea ei myönnetä, jos investoinnin tarkoituksena on kasvattaa sellaisten tuotteiden tuotantoa, joille ei löydy tavanomaisia markkinoita.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on asetettava rajat tukikelpoiselle kokonaisinvestoinnille.

Tuen kokonaismäärä prosenttiyksikköinä tukikelpoisesta investointimäärästä saa olla enintään 40 prosenttia ja epäsuotuisilla alueilla enintään 50 prosenttia. Jäljempänä II luvussa tarkoitettujen nuorten viljelijöiden toteuttamien investointien osalta prosenttiosuudet voivat olla enintään 45 prosenttia ja epäsuotuisilla alueilla enintään 55 prosenttia.

II LUKU

NUORTEN VILJELIJÖIDEN ALOITUSTUKI

8 artikla

1. Nuorten viljelijöiden aloitustukea asettautumisen helpottamiseksi myönnetään seuraavin edellytyksin:

— viljelijä ei ole täyttänyt 40 vuotta,

— viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys,

— viljelijä aloittaa tilanpidon ensimmäistä kertaa,

— tilan

i) taloudellinen elinkelpoisuus voidaan osoittaa; ja

ii) se täyttää ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset;

sekä

— viljelijä ryhtyy tilanpidosta vastaavaksi yrittäjäksi.

Erityisedellytyksiä voidaan soveltaa siinä tapauksessa, että nuori viljelijä ei toimi ainoana tilanpidosta vastaavana yrittäjänä. Näiden edellytysten on vastattava tilan ainoana tilanpidosta vastaavana yrittäjänä toimivalle nuorelle viljelijälle asetettuja edellytyksiä.

2. Aloitustuki voi käsittää:

— kertapalkkion, joka on enintään liitteessä täsmennetyt tukikelpoisen määrän suuruinen,

— korkotuen lainoille, jotka on otettu tilanpidon aloittamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen; korkotuen pääomitetty arvo ei saa ylittää kertapalkkion määrää.

III LUKU

KOULUTUS

9 artikla

Maatalousyrittäjien sekä muiden maatilatalous- ja metsätaloustoimintoihin sekä niiden uudistamiseen osallistuvien henkilöiden ammattitaitoa ja pätevyyttä parannetaan tukemalla ammatillista koulutusta.

Koulutuksella on pyrittävä erityisesti:

— valmentamaan viljelijöitä tuotannon laadulliseen uudistamiseen, maisemanhoidon ja -parannuksen kanssa yhteen sopivien tuotantomenetelmien käyttöön, ympäristönsuojeluun, hygieniaa koskeviin vaatimuksiin, eläintensuojeluun sekä taloudellisesti kannattavan tilan hoidon edellyttämien taitojen hankkimiseen ja

— valmentamaan metsänomistajia ja muita metsätaloustoimintoihin osallistuvia henkilöitä metsänhoitomenetelmien käyttöön metsien taloudellisen, ekologisen ja yhteiskunnallisen merkityksen parantamiseksi.

IV LUKU

VARHAISELÄKE

10 artikla

1. Maatalouden varhaiseläketuen avulla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- tulojen saannin turvaaminen ikääntyneille viljelijöille, jotka päättävät luopua maatalouden harjoittamisesta,
- sen edistäminen, että ikääntyneiden viljelijöiden tilalle tulee viljelijöitä, jotka pystyvät tarvittaessa parantamaan jatkavien maatalojen taloudellista elinkelpoisuutta,
- maatalousmaiden ohjaaminen muuhun kuin maatalouskäyttöön, jos niiden käyttö maatalouden tarkoituksiin ei täytä taloudelliselle elinkelpoisuudelle asetettuja edellytyksiä.

2. Varhaiseläketukeen voi sisältyä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on maataloustyöntekijöiden tulojen saannin varmistaminen.

11 artikla

1. Tilasta luopujan on:

- luovuttava pysyvästi kaikesta kaupallisen maatalouden harjoittamisesta; hän voi kuitenkin jatkaa maataloutta muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa ja pitää hallussaan rakennuksia,
- luovutushetkellä oltava vähintään 55-vuotias, mutta ei vielä yleisessä eläkeiässä ja
- hänen on tullut harjoittaa maataloutta kymmenen vuoden ajan ennen luovutusta.

2. Tilan jatkajan on:

- seurattava luopujaa tilanpidosta vastaavana yrittäjänä tai otettava käyttöön luopujalta vapautunut maa osittain tai kokonaan. Jatkajan tilan taloudellisen elinkelpoisuuden on parannuttava tietyn ajan kuluessa sekä erityisesti jatkajan ammattitaidon ja

pätevyyden, pinta-alan ja työmäärän tai tulojen osalta alueen ja tuotantotyyppien mukaan määriteltävien edellytysten mukaisesti,

- omattava riittävä ammattitaito ja pätevyys, ja
- sitouduttava harjoittamaan tilalla maataloutta vähintään viiden vuoden ajan.

3. Maataloustyöntekijän on:

- lopetettava työskentely maatilalla lopullisesti,
- oltava vähintään 55-vuotias, mutta ei vielä yleisessä eläkeiässä,
- tullut viiden edellisen vuoden aikana käyttää vähintään puolet työajastaan maataloustyöhön avustavana perheenjäsenenä tai maataloustyöntekijänä,
- tullut luovuttajan varhaiseläkkeelle siirtymistä edeltäneen neljän vuoden ajan työskennellä luopujan maatilalla vähintään kahden vuoden ajan kokonaisesta, ja
- hänen on kuuluttava sosiaaliturvajärjestelmään.

4. Maatilaa jatkava muu kuin maatalousyrittäjä voi olla mikä tahansa muu henkilö tai yksikkö, joka ottaa luovutetun maan käyttöönsä muihin kuin maatalouden tarkoituksiin, kuten metsätalouteen tai perustaakseen luonnonsuojelualueita ympäristön ja maaseudun laadun suojelemiseen tai parantamiseen soveltuvalla tavalla.

5. Tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan koko sen ajan, kun luopuja saa varhaiseläketukea.

12 artikla

1. Yhteisön tukeen oikeuttavat enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

2. Varhaiseläketuen kestoaika on enintään 15 vuotta luopujan osalta ja kymmenen vuotta maataloustyöntekijän osalta. Se ei saa jatkua sen jälkeen, kun luopuja on täyttänyt 75 vuotta eikä se saa jatkua sen jälkeen, kun työntekijä on saavuttanut tavanomaisen eläkeiän.

Jos jäsenvaltio luopujan ollessa kyseessä maksaa tavanomaista vanhuuseläkettä, varhaiseläketuki myönnetään sen lisänä ottaen huomioon kansallisen vanhuuseläkkeen määrä.

V LUKU

EPÄSUOTUISAT ALUEET JA ALUEET, JOILLA ON YMPÄRISTÖÖN LIITTYVIÄ RAJOITTEITA

13 artikla

Epäsuotuisien ja ympäristörajoitteisten alueiden tuen avulla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

a) *Luonnonhaittojen korvaus epäsuotuisille alueille*

- maan jatkuvan maatalouskäytön varmistamiseksi vaikuttaen siten elinkelpoisten maaseutuyhteisöjen säilymiseen,
- maaseudun ylläpitämiseksi,
- sellaisten kestävien viljelyjärjestelmien ylläpitämiseksi ja edistämiseksi, joissa otetaan huomioon erityisesti ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset.

b) *Luonnonhaittojen korvaus ympäristörajoitteisille alueille*

- ympäristövaatimusten noudattamisen takaaminen ja viljelyn varmistaminen alueilla, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita.

14 artikla

1. Epäsuotuisien alueiden viljelijöitä voidaan tukea luonnonhaittakorvauksilla.

2. Luonnonhaittakorvauksia myönnetään maatalousmaana käytettyä hehtaaria kohti viljelijöille, jotka

- viljelevät myöhemmin määritettävää vähimmäisalaa,
- sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaa epäsuotuisalla alueella vähintään viiden vuoden ajan luonnonhaittakorvauksen ensimmäisestä maksuerästä alkaen, ja

— käyttävät tavanomaisen hyvän maatalouskäytännön mukaisia ja erityisesti kestäväan viljelyyn perustuvia menetelmiä, jotka ovat sopusoinnussa ympäristön turvaamista ja maaseudun säilyttämistä koskevan tarpeen kanssa.

3. Jos tuottajan nautakarjaan kuuluvassa eläimessä todetaan direktiivissä 96/22/EY⁽¹⁾ kiellettyjen aineiden jäämiä tai kyseisessä direktiivissä sallittujen mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä tarkastuksista annetun direktiivin 96/23/EY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten mukaisesti tai jos tuottajan tilalta löydetään kiellettyjä aineita tai tuotteita taikka direktiivissä 93/22/EY sallittuja mutta laittomasti hallussa pidettyjä aineita tai tuotteita missään muodossa, tuottajalle ei makseta luonnonhaittakorvauksia sinä kalenterivuonna, jona löytö tehdään.

Jos rikkominen toistuu, korvausten ulkopuolelle sulkeamista voidaan rikkeen vakavuuden mukaan jatkaa viiteen vuoteen siitä vuodesta, jona toistuva rikkominen havaittiin.

Jos eläinten omistaja tai pitäjä häiritsee tarkastusten suorittamista ja kansallisten jäämientutkimussuunnitelmien soveltamisen edellyttämien näytteiden ottamista tai direktiivissä 96/23/EY säädettyjen tutkimusten ja tarkastusten suorittamista, sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä seuraamuksia.

15 artikla

1. Luonnonhaittakorvaukset vahvistetaan tasolle,

— joka on riittävä korvaamaan tehokkaasti olemassa olevat haitat ja

— jolla vältetään liialliset korvaukset.

2. Luonnonhaittakorvaukset on asianmukaisesti eriytettävä ottaen huomioon:

— kunkin alueen tilanne ja kehittämistavoitteet,

— maataloustoiminnalle aiheutuvien pysyvien luonnonhaittojen vakavuus,

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

— erityiset ympäristöongelmat, jotka tarvittaessa on ratkaistava,

18 artikla

— tilan tuotantosuunta ja tarvittaessa tilan taloudellinen rakenne.

3. Luonnonhaittakorvaus vahvistetaan liitteessä vahvistettujen vähimmäis- ja enimmäismäärien välille.

Enimmäismääriä korkeampia luonnonhaittakorvauksia voidaan myöntää edellyttäen, että kaikki kyseisellä ohjelmatyön tasolla myönnetty luonnonhaittakorvaukset eivät keskimääräiseltä tasoltaan ylitä tätä enimmäismäärää. Asianmukaisesti objektiivisin seikoin perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat kuitenkin esittää useiden alueellisten ohjelmien yhdistelmän keskimääräisen tason laskemista varten.

16 artikla

1. Viljelijöitä voidaan tukea maksamalla korvauksia kustannuksista ja tulonmenetyksistä, jotka aiheutuvat yhteisön ympäristölainsäädännöstä johtuvien maatalouden rajoitusten täytäntöönpanosta ympäristörajoitteisilla alueilla silloin, kun korvaukset ovat tarpeen kyseisestä lainsäädännöstä johtuvien erityisongelmien ratkaisemiseksi.

2. Korvausten määrä on vahvistettava siten, että liialliset korvaukset vältetään erityisesti, kun korvaukset on tarkoitettu epäsuotuisille alueille.

3. Yhteisön tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä.

17 artikla

Epäsuotuisiin alueisiin kuuluvat:

— vuoristoalueet (18 artikla),

— muut epäsuotuisat alueet (19 artikla) ja

— alueet, joilla on erityisiä luonnonhaittoja (20 artikla).

1. Vuoristoalueet ovat alueita, joille on ominaista huomattavasti rajoittuneet maan käyttömahdollisuudet ja oleellisesti nousseet työkustannukset seuraavista syistä:

— alueen korkeasta sijainnista johtuvista erittäin vaikeista ilmasto-olosuhteista, jotka lyhentävät kasvukautta merkittävästi,

— alemmissa korkeuksissa suurimmassa osassa kyseistä aluetta olevista jyrkistä rinteistä, jotka estävät koneiden käytön tai edellyttävät erittäin kalliiden erityislaitteiden käyttöä, tai

— näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta silloin, kun kustakin erillisenä aiheutuva luonnonhaitta on merkitykseltömämpi, edellyttäen, että yhteisvaikutuksesta aiheutuu vastaava luonnonhaitta.

2. Vuoristoalueina pidetään myös 62 leveyspiirin pohjoispuolisia ja siihen välittömästi liittyviä alueita.

19 artikla

Epäsuotuisat alueet, joita uhkaa maan käyttämättä jättäminen ja joilla maaseudun hoito on välttämätöntä, muodostuvat luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta yhdenmukaisista maatalousalueista, joilla on seuraavat ominaisuudet:

— vaikeasti viljeltävät heikkotuottoiset maat, joiden tuotantokykyä ei voida parantaa ilman kohtuuttomia kustannuksia ja jotka ovat pääasiassa hyödynnettävissä laajaperäiseen kotieläintuotantoon,

— luonnonoloista johtuva keskimääräistä merkittävästi alhaisempi tuottavuus suhteessa maatalouden taloudellista suorituskykyä kuvaaviin tärkeimpiin indekseihin,

— pääasiassa maataloustoiminnasta riippuvaisen väestön alhainen tai aleneva määrä, jonka kiihtyvä väheneminen vaarantaisi kyseisen alueen elinkelpoisuuden ja asutuksen.

20 artikla

Epäsuotuisiin alueisiin voi tarvittaessa ja tietyin edellytyksin kuulua muita erityisistä luonnonhaitoista kärsi-

viä alueita, joilla viljelyä olisi jatkettava ympäristön säilyttämiseksi tai parantamiseksi, maaseudun ylläpitämiseksi ja alueen matkailumahdollisuuksien varjelemiseksi tai rannikoiden suojelemiseksi.

21 artikla

Edellä 16 ja 20 artiklan mukaisten alueiden kokonaispinta-ala saa olla enintään 10 prosenttia jäsenvaltion pinta-alasta.

VI LUKU

MAATALOUDEN YMPÄRISTÖOHJELMA

22 artikla

Tukemalla ympäristön suojelemiseen ja maaseudun ylläpitämiseen tähtäviä maatalouden tuotantomenetelmiä (maatalouden ympäristöohjelma) pyritään edistämään yhteisön maatalous- ja ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

Tällä tuella edistetään:

- maatalousmaan hyödyntämistä, jossa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen ominaispiirteiden, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojeleminen ja parantaminen,
- ympäristölle suotuisaa viljelyn laajaperäistämistä ja laajaperäisten laidunjärjestelmien hoitoa,
- luonnonarvoltaan merkittävien uhattujen viljelyympäristöjen säilyttämistä,
- maatalousmaan maiseman ja historiallisten ominaispiirteiden ylläpitoa,
- maatalouskäytäntöjen ympäristösuunnittelua.

23 artikla

1. Tukea myönnetään viljelijöille, jotka tekevät vähintään viisi vuotta kestäviä maatalouden ympäris-

tösitoumuksia. Tarvittaessa tietynlaisille sitoumuksille määritellään pitempi kesto-aika niiden ympäristövaikutusten mukaan.

2. Maatalouden ympäristösitoumuksiksi ei riitä tavanomaisten hyvien maatalouskäytäntöjen soveltaminen.

Sitoumuksiin on liityttävä palveluja, joita ei liity muihin tukitoimenpiteisiin, kuten markkinatukeen ja luonnonhaittakorvauksiin.

24 artikla

1. Maatalouden ympäristösitoumukseen liittyvää tukea myönnetään vuosittain ja se lasketaan seuraavin perustein:

- tulonmenetyks,
- sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset, ja
- tarve kannustimen tarjoamiseen.

Vuotuisen tuen tasoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon myös sitoumusten täyttämisen edellyttämistä tuottamattomista infrastruktuuri-investoinneista aiheutuvat kustannukset.

2. Yhteisön tuen vuotuiset enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä. Määrät perustuvat tilan siihen alaan, jolla maatalouden ympäristösitoumuksia sovelletaan.

VII LUKU

MAATALOUSTUOTTEIDEN JALOSTUKSEN JA KAUPAN PITÄMISEN PARANTAMINEN

25 artikla

1. Investointitukien on helpotettava maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamista ja järkipäristämistä ja siten lisättävä maataloustuotteiden kilpailukykyä ja lisäarvoa.

2. Tukien avulla pyritään yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- tuotannon suuntaaminen ennakoitavissa olevien markkinasuuntausten mukaisesti tai maataloustuotteille tarkoitettujen uusien myyntikanavien avaamisen edistäminen,
- markkinointikanavien tai jalostusmenettelyjen parantaminen tai järkipäistäminen,
- tuotteiden ulkomuodon ja pakkauksen parantaminen tai parempi sivutuotteiden tai jätteen hyödyntäminen tai poistaminen,
- uuden teknologian soveltaminen,
- innovatiivisten investointien suosiminen,
- laadun parantaminen ja seuranta,
- terveyteen liittyvien edellytysten parantaminen ja seuranta,
- ympäristönsuojelu.

26 artikla

1. Tukea myönnetään niille henkilöille, jotka lopulta vastaavat investointien rahoittamisesta yrityksissä,

- joiden taloudellinen kannattavuus voidaan osoittaa, ja
- jotka noudattavat ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

2. Investointien on parannettava tilannetta kyseisellä maatalouden perustuotantoalalla. Niiden on taattava perustuotteiden tuottajille riittävä osuus saatavista taloudellisista eduista.

3. On esitettävä riittävät todisteet siitä, että kyseisille tuotteille on löydettävissä tavanomaiset markkinat.

27 artikla

1. Investointien on koskettava perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tuotteiden jalostusta ja markkinointia kalastustuotteita lukuun ottamatta.

2. Investointien on täytettävä valintaperusteet, joissa vahvistetaan ensisijaisuus ja ilmoitetaan minkälaiset investoinnit jäävät tuen ulkopuolelle.

28 artikla

1. Tuen ulkopuolelle jätetään seuraavat investoinnit:

- investoinnit vähittäismyyntikaupan tasolla,
- investoinnit kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden markkinointiin tai jalostukseen.

2. Tuen kokonaismäärä prosenttiyksikköinä tukielpoisten investointien määrästä on enintään:

- a) 50 prosenttia tavoitteen 1 alueilla,
- b) 40 prosenttia muilla alueilla.

VIII LUKU

METSÄTALOUS

29 artikla

1. Metsätaloustuen on edistettävä metsien taloudellisen, ekologisen ja yhteiskunnallisen merkityksen ylläpitämistä ja kehittämistä maaseutualueilla.

2. Tuella on edistettävä yhtä tai useampaa seuraavista tavoitteista:

- kestävä metsänhoito ja metsätalouden kehittäminen,
- metsävarojen ylläpitäminen ja parantaminen,
- metsäalan lisääminen.

3. Tukea myönnetään metsille ja aloille, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa. Nämä rajoitukset eivät koske 30 artiklan 1 kohdan kuudennen luettelukohdan mukaisia toimenpiteitä.

4. Tuen avulla on pyrittävä edistämään yhteisön ja jäsenvaltioiden kansainvälisten sitoumusten täyttämistä. Sen pitää perustua hallitustenvälisessä metsäpaneelissa sovittuihin kansallisiin ja alueellisiin metsäohjelmiin tai vastaaviin asiakirjoihin, joissa olisi otettava huomioon Euroopan metsien suojelemista käsitelleissä ministerikokouksissa tehdyt sitoumukset.

5. Toimenpiteiden, joita ehdotetaan tämän asetuksen nojalla alueille, jotka metsäpalojen torjunnasta yhteisössä 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 2158/92⁽¹⁾ nojalla on luokiteltu suuren tai keski-suuren metsäpaloaaran alueiksi, on oltava jäsenvaltioiden asetuksen (ETY) N:o 2158/92 nojalla esittämien metsiensuojelusuunnitelmien mukaisia.

30 artikla

1. Metsätaloustuen on liityttävä yhteen tai useampaan seuraavista toimenpiteistä:

- sellaisen maan metsitys, joka ei 31 artiklan nojalla ole tukikelpoinen sillä edellytyksellä, että tällainen istutus on mukautettu paikallisiin oloihin ja on sopusoinnussa ympäristön kanssa,
- investoinnit metsien taloudellisen, ekologisen tai yhteiskunnallisen arvon merkittävään kohentamiseen,
- investoinnit metsätaloustuotteiden korjuun, jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamiseen ja järjestyttämiseen; investoinnit, jotka koskevat puun käyttöä raaka-aineena, rajoitetaan teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin,
- uudet myyntimahdollisuudet metsätaloustuotteiden käytön ja markkinoinnin edistämiseksi,
- jäsentensä metsien kestävä ja tehokkaan hoidon parantamiseen tähtäävien metsänomistajien yhdistysten perustaminen,

⁽¹⁾ EYVL L 217, 31.7.1992, s. 3, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 308/97 (EYVL L 51, 21.2.1997, s. 2).

— luonnononnettomuuksien ja tulipalojen vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten torjuntakeinojen käyttöönotto.

2. Investointitukeen sovelletaan tapauksen mukaan I ja VII luvussa vahvistettuja sääntöjä, lukuun ottamatta 7 artiklan toista alakohtaa.

31 artikla

1. Maatalousmaan metsitykseen myönnetään tukea sillä edellytyksellä, että istuttaminen on mukautettu paikallisiin oloihin ja on sopusoinnussa ympäristön kanssa.

Istutuskustannusten lisäksi tuki voi sisältää:

- vuotuisen palkkion metsitetyltä hehtaarilta hoitokustannusten korvaamiseksi viiden vuoden ajan,
- vuotuisen palkkion hehtaarilta metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi enintään 20 vuoden ajan maata ennen metsitystä hyödyntäneille viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen tai muulle yksityisoikeudelliselle henkilölle.
- 2. Viranomaisten suorittama maatalousmaan metsityksen tuki kattaa ainoastaan perustamiskustannukset.
- 3. Maatalousmaan metsitystukea ei myönnetä:
  - varhaiseläkejärjestelmään kuuluville viljelijöille,
  - joulukuusten istutukseen.

Jos kyseessä on nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljely, metsityskustannuksiin tarkoitettua tukea myönnetään ainoastaan istutuskustannuksiin.

4. Tulonmenetysten korvaamiseen tarkoitettujen vuotuisen yhteisön tukipalkkion enimmäismäärät vuotta kohti vahvistetaan liitteessä.

32 artikla

1. Pyrittäessä

— metsien ekologisen tasapainon ylläpitämiseen ja parantamiseen alueilla, joilla metsillä on yleishyödyllinen suojaava ja ekologinen tehtävä ja joilla metsiä säilyttävien ja parantavien toimenpiteiden kustannukset ovat suuremmat kuin metsätaloudesta saatava tulo, ja

— palonkatkaisulinjojen säilyttämiseen maataloutta koskevien toimenpiteiden avulla,

edunsaajalle myönnetään korvausta tässä yhteydessä käytettäviin toimenpiteisiin edellyttäen, että näiden metsien suojaava ja ekologinen arvo varmistetaan kestäväällä tavalla ja että toteutettavista toimenpiteistä määrätään sopimuksessa ja että siinä yhteydessä määritetään niiden rahoituspuitteet.

2. Korvausmäärät on vahvistettava liitteessä olevien vähimmäis- ja enimmäismäärien rajoissa sopimuksessa määrättyjen ja sen mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden todellisten kustannusten perusteella.

IX LUKU

MAASEUTUALUEIDEN SOPEUTTAMISEN JA KEHITTÄMISEN EDISTÄMINEN

33 artikla

Tukea myönnetään sellaisiin toimenpiteisiin, jotka liittyvät maatilatalouden toimintoihin ja niiden muutokseen sekä maaseudun toimintoihin, jotka eivät kuulu minkään muun tässä osastossa tarkoitetun toimenpiteen soveltamisalaan.

Nämä toimenpiteet koskevat:

- maan tuottokyvyn parantamista,
- maa-alueiden uusjakoja,
- lomitus- ja tilanhoitopalvelujen perustamista,
- laadukkaiden maataloustuotteiden pitämistä kaupan,

— maaseudun elinkeinojen ja maaseudun väestön peruspalveluja,

— kylien kunnostamista ja kehittämistä sekä maaseutuperinnön suojelemista ja säilyttämistä,

— toimintojen monipuolistamista maataloudessa ja sitä lähellä olevilla aloilla monimuotoisuuden tai vaihtoehtoisten tulonlähteiden edistämiseksi,

— maatalouden vesivarojen hoitoa,

— maatalouden kehittämiseen liittyvien maaseudun perusrakenteiden kehittämistä ja parantamista,

— matkailu- ja käsityöläiselinkeinojen kannustamista,

— ympäristönsuojelua maa- ja metsätalouden aloilla ja maisemanhoitoa sekä eläinten hyvinvoinnin parantamista,

— luonnononnettomuuksien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamista ja asianmukaisten torjuntavälineiden käyttöönottoa,

— uusia rahoitusjärjestelyjä.

X LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖT

34 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston täytäntöönpanosta annetaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 50 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Säännöissä voidaan erityisesti täsmentää:

— maatilojen investointituen myöntämisedellytykset (4–7 artikla) mukaan lukien 6 artiklan soveltamisesta johtuvat välttämättömät rajoitukset,

— tilan taloudellisen elinkelpoisuuden parantamisaika ja -edellytykset sekä luovutetun maan käyttöedelly-

- tykset varhaiseläketapauksissa (11 artiklan 2 kohta),
- luonnonhaittakorvausten, mukaan lukien myös tapaukset, joissa on kyse viljelypinta-alojen yhteiskäytöstä (14 ja 15 artikla), sekä ympäristörajoitteisia alueita koskevien korvausten myöntämisen ja lasentaperusteet (16 artikla),
- maatalouden ympäristösitoumusten edellytykset (23 ja 24 artikla),
- maataloustuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä parantavien investointien valintaperusteet (27 artiklan 2 kohta),
- metsätaloustoimenpiteiden edellytykset (VIII luku).
- Saman menettelyn mukaan komissio voi poiketa 28 artiklan toisesta luettelamakohdasta erityisen syrjäisillä alueilla sillä edellytyksellä, että jalostetut tuotteet on tarkoitettu kyseisen alueen markkinoille.

III OSASTO

YLEISET PERIAATTEET, HALLINNOLLISET JA RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

I LUKU

36 artikla

YLEISET PERIAATTEET

1. Edellä 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta:

I Alaluku

— sovelletaan tavoite 1 -alueilla asetusta (EY) N:o 1260/1999, sellaisena kuin se on täydennettynä tässä asetuksessa olevilla erityissäännöillä,

EMOTR:n tuki

— sovelletaan tavoite 2 -alueilla asetusta (EY) N:o 1260/1999, sellaisena kuin se on täydennettynä tässä asetuksessa olevilla erityissäännöillä, jollei tämän asetuksen nojalla muuta säädetä.

35 artikla

1. Yhteisön tuki varhaiseläkkeisiin (10–12 artikla), epäsuotuisille ja ympäristörajoitteisille alueille (13–21 artikla), maatalouden ympäristöohjelmalle (20–24 artikla) ja metsitykseen (31 artikla) rahoitetaan EMOTR:n tukiosastosta kaikkialla yhteisössä.

2. EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ erityissääntöjä ja sen mukaisesti annettuja säännöksiä, jollei tämän asetuksen nojalla muuta säädetä.

2. Yhteisön tuki muihin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin rahoitetaan EMOTR:n:

II Alaluku

— ohjausosastosta tavoite 1 -alueilla,

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

— tukiosastosta muilla kuin tavoite 1 -alueilla.

37 artikla

3. EMOTR rahoittaa 33 artiklan kuudennessa, seitsemännessä ja yhdeksännessä luettelamakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden 1 ja 2 kohdealueisiin luokitelluilla sekä siirtymävaiheessa olevilla alueilla mikäli niitä ei rahoiteta EAKR:sta.

1. Maaseudun kehittämistukea myönnetään ainoastaan yhteisön lainsäädäntöä noudattaviin toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 103.

2. Toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia muun yhteisön politiikan ja sen mukaisesti sovellettavien toimenpiteiden kanssa.

Muiden yhteisön tukijärjestelmien nojalla ei nimenomaan voida myöntää tukea sellaiseen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan toimenpiteeseen, joka ei ole tässä asetuksessa säädettyjen erityisten edellytysten mukainen.

3. Lisäksi on varmistettava johdonmukaisuus muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden nojalla toteutettavien toimenpiteiden kanssa. Erityisesti on varmistettava johdonmukaisuus toisaalta maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja toisaalta yhteisten markkinajärjestelyjen osana toteutettavien toimenpiteiden ja maatalouden laatu- ja terveystoimenpiteiden sekä erilaisten maaseudun kehittämistoimenpiteiden välillä.

Tästä syystä ei tämän asetuksen mukaisesti voida myöntää tukea:

- yhteisten markkinajärjestelyjen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin, paitsi sellaisiin objektiivisesti perusteltuihin poikkeuksiin, jotka voidaan määritellä 50 artiklan nojalla.
- tutkimushankkeita, maataloustuotteiden myynninedistämistä tai eläintautien hävittämistä tukeviin toimenpiteisiin.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää maaseudun kehittämiseen tarkoitettua yhteisön tuen myöntämiselle täydentäviä tai tiukempia edellytyksiä, joiden on oltava johdonmukaisia tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden ja vaatimusten kanssa.

38 artikla

1. Saman toimenpiteen osalta ei voida maksaa tukea sekä tämän asetuksen että jonkin muun yhteisön tukijärjestelmän mukaisesti.

2. Tukea voidaan useiden tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimenpiteiden osalta yhdistellä ainoastaan, jos toimenpiteet ovat toistensa kanssa johdonmukaisia ja yhteensopivia. Tuen tasoa on tarvittaessa soviteltava.

39 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän luvun säännösten mukaisten maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden toimittamiin maaseudun kehittämissuunnitelmiin on sisällyttävä arvio suunniteltujen tukitoimenpiteiden yhteensopivuudesta ja johdonmukaisuudesta sekä maininta yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

3. Yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi tukitoimenpiteitä on tarvittaessa tarkistettava myöhemmin.

II LUKU

OHJELMAPERUSTEISUUS

40 artikla

1. EMOTR:n ohjausosastosta rahoitettavat maaseudun kehittämistoimenpiteet ovat osa tavoite 1 -alueiden asetuksen (EY) N:o 1260/1999 mukaista ohjelmointia.

2. Muut kuin 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua maaseudun kehittämistoimenpiteet voivat olla osa tavoite 2 -alueiden asetuksen (EY) N:o 1260/1999 mukaista ohjelmointia.

3. Muiden sellaisten maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta, jotka eivät ole osa 1 ja 2 kohdan mukaista ohjelmointia, ohjelmatyössä noudatetaan maaseudun kehitysohjelmointia 41–44 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat maaseudun kehittämiseen sovellettavien toimenpiteiden osalta esittää hyväksyttäväksi myös yleisiä järjestelyjä, jotka otetaan osaksi 1–3 kohdan mukaista ohjelmointia, jos se on yhtenäisten edellytysten säilyttämiseksi aiheellista.

41 artikla

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmat on laadittava sopivimmaksi katsotulla maantieteellisellä tasolla. Niiden laatimisesta vastaavat jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset, ja jäsenvaltio toimittaa ne

komissiolle sen jälkeen, kun se on neuvotellut toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa tarkoituksenmukaisella alueellisella tasolla.

2. Tietyllä alueella sovellettavat maaseudun kehittämistoimenpiteet on mahdollisuuksien mukaan kootava yhteen suunnitelmaan. Jos tarvitaan useampia suunnitelmia, on mainittava suunnitelmiin kuuluvien toimenpiteiden väliset yhteydet ja varmistettava niiden välinen yhteensopivuus ja johdonmukaisuus.

42 artikla

Maaseudun kehittämissuunnitelmat tehdään seitsemäksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

43 artikla

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmissa on oltava:

- nykytilanteen määrällinen kuvaus, josta käyvät ilmi kehityserot, -kuilut ja -mahdollisuudet, edellisellä ohjelmakaudella käytetyt rahoitusvarat ja toimien pääasialliset tulokset käytettävissä olevan arvion perusteella,
- ehdotetun toimintasuunnitelman kuvaus, sen määrälliset tavoitteet ja maaseudun kehittämiseen valitut toimintalinjat sekä maantieteellinen kohdealue,
- arvio, josta käy ilmi toivottu taloudellinen, ympäristöllinen ja sosiaalinen vaikutus työllisyysvaikutus mukaan lukien,
- alustava kokonaisrahoitustaulukko, jossa on yhteenveto varatuista kansallisista ja yhteisön varoista kunkin suunnitelmassa esitetyn maaseudun kehittämisen toimintalinjan osalta ja, jos suunnitelma kattaa tavoitteeseen 2 kuuluvia maaseutu-alueita, ohjeellisten määrien erittely 33 artiklan mukaisten maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta kyseisillä alueilla,
- suunnitelmien täytäntöönpanemiseksi aiottujen toimenpiteiden kuvaus ja erityisesti tukijärjestelyt, mukaan lukien kilpailusääntöjen arvioimiseksi tarvittavat näkökohdat,

— tarvittaessa tiedot tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen tai teknisen avun toimien tarpeesta kyseisten toimenpiteiden valmistelussa, toteuttamisessa tai mukauttamisessa,

— maininta vastaavista toimivaltaisista viranomaisista ja elimistä,

— järjestelyt suunnitelmien tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi, mukaan lukien seuranta ja arviointi, määrällisten arviointi-indikaattoreiden määrittely, järjestelyt tarkastuksia ja seuraamuksia varten sekä riittävät julkistamistoimet,

— käytyjen neuvottelujen tulokset ja maininta toimintaan osallistuvista viranomaisista ja elimistä sekä kunkin tason talous- ja yhteiskuntaelämän osapuolet.

2. Jäsenvaltioiden on suunnitelmissaan:

— laadittava maatalouden ympäristötoimenpiteitä kaikilla alueillaan niiden erityistarpeiden mukaan,

— varmistettava tarvittava tasapaino eri tukitoimenpiteiden välillä.

44 artikla

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmat on jätettävä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

2. Komissio arvioi ehdotetut suunnitelmat selvittääkseen, ovatko ne tämän asetuksen mukaisia. Se hyväksyy suunnitelmien pohjalta maaseudun kehittämistä koskevat ohjelma-asiakirjat asetuksen (EY) N:o 1260/1999 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun suunnitelmat on jätetty sille.

III LUKU

LISÄTOIMENPITEET JA YHTEISÖALOITTEET

45 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 21 artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi saman asetuksen 50 artiklan

2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen laajentaa EMOTR:n ohjausosaston tuen soveltamisalaa tämän asetuksen 35 artiklan 2 kohdan säännösten sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1262/1999⁽¹⁾, (EY) N:o 1261/1999⁽²⁾ ja (EY) N:o 1263/1999⁽³⁾ nojalla tukikelpoisten toimenpiteiden rahoituksen ulkopuolelle maaseudun kehittämistä koskevan yhteisöaloitteen kaikkien toimenpiteiden täytäntöönpanoa varten.

2. Komission aloitteesta EMOTR:n tukiosastosta voidaan rahoittaa maaseudun kehitysohjelmointiin liittyviä tutkimuksia.

IV LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

46 artikla

1. EMOTR:n tukiosastosta maaseudun kehittämiseen maksettavasta yhteisön tuesta laaditaan vuosittain rahoitussuunnitelma ja kirjanpito. Rahoitussuunnitelman laatiminen on osa maaseudun kehittämisen ohjelmatyötä (40 artiklan 3 kohta) tai tavoitetta 2 koskevaa ohjelmamenettelyä.

2. Komissio jakaa varat alustavasti jäsenvaltioille vuosittain jaoteltuina ja puolueettomia perusteita noudattaen ottaen huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä erityisesti ympäristön, työpaikkojen luomisen ja maiseman ylläpitämisen edellyttämät ponnistukset.

3. Alkuperäistä varainjakoa mukautetaan tosiasiallisten menojen ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkistettujen menoarvioiden perusteella ottaen huomioon ohjelmien tavoitteet ja käytettävissä olevat varat sekä noudattaen yleensä tavoitteen 2 kohdealueisiin kuuluvia maaseutualueita koskevia tuen määriä.

47 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 31 artiklassa, 32 artiklassa sen 1 kohdan 5 alakohdassa lukuun ottamatta, 34 artiklassa, 38 artiklassa ja 39 artiklassa säädettyjä rahoitussäännöksiä ei sovelleta tavoitteen 2 mukaisesti maaseudun kehittämistoimenpiteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 43.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 54.

Komissio toteuttaa tarvittavat toimet näiden toimenpiteiden tehokkaan ja johdonmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi, jotta ne vastaavat vähintään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä säädettyjä vaatimuksia, yhden hallintoviranomaisen periaate mukaan lukien.

2. Yhteisö osallistuu maaseudun kehittämisen ohjelmointiin kuuluvien toimenpiteiden rahoitukseen asetuksen (EY) N:o 1260/1999 29 ja 30 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

Tältä osin:

— yhteisön rahoitusosuus on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja yleensä vähintään 25 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla kuin tavoitteisiin 1 ja 2 kuuluvilla alueilla,

— tuloja synnyttäviin investointeihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 29 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii) ja iii) alakohdassa sekä b alakohdan ii) ja iii) alakohdassa säädettyjä määriä. Maa- ja metsätaloustilat sekä maa- ja metsätaloustuotteita jalostavat ja markkinoivat yritykset ovat 29 artiklan 4 kohdan b alakohdan iii) alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä;

— ohjelmoinnin osalta yhteisön rahoitusosuus on tämän asetuksen 22–24 artiklan mukaisesti, ohjelman puitteissa toteutettaviin toimenpiteisiin 75 prosenttia tavoite 1 -alueilla ja 50 prosenttia muilla alueilla.

Tällaisiin maksuihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 32 artiklan 1 kohdan viidettä alakohdtaa.

3. EMOTR:n tukiosaston rahoitustuki voidaan maksaa ohjelman täytäntöönpanoon tarkoitettuina ennakkoina ja aiheutuneita menoja vastaavina maksuina.

V LUKU

SEURANTA JA ARVIOINTI

48 artikla

1. Komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että maaseudun kehittämisen ohjelmoinnin täytäntöönpanoa valvotaan tehokkaasti.

2. Seuranta toteutetaan yhdessä sovittuja menetteilyjä noudattaen.

Seurannassa käytetään etukäteen sovittuja ja vahvistettuja erityisiä fyysisiä ja taloudellisia indikaattoreita.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain edistymistä koskevat kertomukset.

3. Tarvittaessa perustetaan seurantakomiteoita.

49 artikla

1. Maaseudun kehittämisen ohjelmointiin kuuluvien toimenpiteiden arviointi tehdään asetuksen (EY) N:o 1260/1999 40–43 artiklassa säädettyjen periaatteiden perusteella.

2. EMOTR:n tukiosasto voi ohjelmille osoitettujen rahavarojen puitteissa osallistua maaseudun kehittämistä koskevien arviointien rahoittamiseen jäsenvaltioissa. EMOTR:n tukiosasto voi komission aloitteesta rahoittaa arviointeja myös yhteisön tasolla.

VI LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖT

50 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan asetuksen (EY) N:o 1260/1999 50 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Säännöissä voidaan erityisesti täsmentää

- maaseudun kehittämissuunnitelmien esittäminen (41–44 artikla),
- maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen tarkistaminen,
- rahoitussuunnitelma erityisesti ja talousarviota koskevan kurinalaisuuden noudattamisen (46 artikla) ja rahoituksen osallistumisen (47 artiklan 2 kohta) varmistamiseksi,
- seuranta ja arviointi (48 ja 49 artikla),
- maaseudun kehittämiseen liittyvien toimenpiteiden ja markkinointijärjestelyihin perustuvien tukitoimenpiteiden johdonmukaisuuden turvaaminen (37 artikla).

IV OSASTO

VALTIONTUET

51 artikla

1. Jollei tässä osastossa muuta säädetä, perustamissopimuksen 87–89 artiklaa sovelletaan jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen.

Perustamissopimuksen 87–89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamisalaan kuuluvaa ja tämän asetuksen säännösten mukaista yhteisön tukea saavien toimenpiteiden kansallisiin rahoitusosuuksiin.

2. Maatilainvestoinneille ei saa myöntää sellaista tukea, joka ylittää 7 artiklassa mainitut prosenttiosuudet.

Kielto ei koske tukia, jotka myönnetään

- investointeihin, jotka toteutetaan etupäässä yleisen edun vuoksi maa- ja metsätaloustoimintojen muovaamien perinteisten maisemien säilyttämiseksi tai maatalan rakennusten uudelleen sijoittamisen yhteydessä,

- investointeihin, jotka kohdistuvat ympäristönsuojeluun ja ympäristön parantamiseen,
- investointeihin, joita käytetään eläinten hyvinvointia koskevien hygieniaoletusten parantamiseen ja eläintensuojeluun.

3. Epäsuotuisten alueiden viljelijöille ei saa myöntää luonnonhaittojen korvaamiseen valtiontukea, joka ei täytä 14 ja 15 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

4. Niille viljelijöille annettava valtiontuki, jotka tekevät maatalouden ympäristösitoumuksia, jotka eivät täytä 22–24 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, ovat kiellettyjä. Edellä 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea voidaan kuitenkin myöntää saman artiklan 1 kohdan mukaan perustelluissa tapauksissa. Perustelluissa poikkeustapauksissa voidaan poiketa 23 artiklan 1 kohdan mukaisten sitoumusten vähimmäiskestosta.

52 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava yhteisön tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen tarkoitettu ja perustamissopimuksen 36 artiklan

mukainen valtiontuki ja komissio hyväksyy ne tämän asetuksen säännösten mukaisesti osana 40 artiklassa tarkoitettua ohjelmointia. Näin ilmoitettuun tukeen ei sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä.

V OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

53 artikla

1. Jos voimassa olevasta järjestelmästä tässä asetuksessa vahvistettuun järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, komissio hyväksyy ne asetuksen (EY) N:o 1260/1999 50 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Tällaisia toimenpiteitä annetaan erityisesti komission hyväksymien, 1 päivän tammikuuta 2000 jälkeen päättyvien tai ajallisesti rajoittamattomien yhteisön nykyisten tukitoimien yhdentämiseksi tässä asetuksessa säädettyyn maaseudun kehittämistukeen.

54 artikla

1. Korvataan humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 26 päivänä heinäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1696/1971⁽¹⁾ 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

1. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevia asetuksia sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinoihin siitä päivästä lähtien, jona tässä asetuksessa säädettyjä järjestelyjä aletaan soveltaa.

2. Yhteisö rahoittaa 8 artiklassa tarkoitettua tukea osaksi.

3. Jäsenvaltioiden on maksettava 12 artiklassa tarkoitettu tuki tuottajille 16 päivän lokakuuta ja

31 päivän joulukuuta välisenä aikana sinä markkinointivuonna, jonka osalta tukea sovelletaan.

4. Komissio antaa säännöt tämän artiklan soveltamisesta 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

2. Korvataan banaanianalan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽²⁾ 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä hyväksytyille tuottajajärjestöille näiden hyväksymistä seuraavien viiden vuoden aikana tukea niiden perustamisen rohkaisemiseksi ja hallinnollisten toimien helpottamiseksi.

2. Tällaisen tuen määrä:

— on ensimmäisenä vuonna viisi prosenttia, toisena vuonna viisi prosenttia, kolmantena vuonna neljä prosenttia, neljäntenä vuonna kolme prosenttia ja viidentenä vuonna kaksi prosenttia tuottajajärjestön välityksellä kaupan pidetyn tuotannon arvosta,

— ei saa ylittää kyseisen järjestön perustamisesta tai hallinnollisista toimista aiheutuneita tosiasiallisia kustannuksia,

— maksetaan vuotuisina erinä enintään seitsemän vuoden ajan hyväksymispäivästä.

Kunkin vuoden tuotannon arvon laskennassa käytetään perusteena

— tosiasiaassa kaupan pidettyä vuotuista määrää,

⁽¹⁾ EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1554/97 (EYVL L 208, 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1637/98 (EYVL L 210, 28.7.1998, s. 28).

— keskimääräisiä tuottajahintoja.

3. Sellaisista järjestöistä, jotka jo täyttävät pitkälti tämän asetuksen edellytykset, eriytyvät tuottajajärjestöt voivat saada tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan, jos ne on muodostettu 5 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden tehokkaamman saavuttamisen mahdollistavan yhteenliittymän tuloksena. Tällaisessa tapauksessa tukea myönnetään kuitenkin ainoastaan järjestön muodostamiskustannuksiin (valmisteluihin sekä järjestön perustamisasiakirjan ja sen sääntöjen laatimiseen liittyvät menot).

4. Tässä artiklassa tarkoitettu tuki on ilmoitettava komissiolle jäsenvaltioiden kunkin varainhoitovuoden päättyessä laatimassa kertomuksessa.”

3. Muutetaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾ seuraavasti:

a) Korvataan 15 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun on kyse yhteisön alueista, joilla tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voidaan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä oikeuttaa maksamaan tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan korkeintaan puolet tuottajien maksamista maksuista. Tämä tuki lisätään toimintarahastoon.

Yhteisö voi kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata jäsenvaltioille, joiden hedelmä- ja vihannestuotannosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15 prosenttia niiden maatalouden kokonaistuotannosta, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tuen osittain.”

b) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

”52 artikla

1. Yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen maksamiseen, toimintarahaston yhteisön rahoitusosuuteen, 17 artiklassa sekä 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden ja 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission yhteyteen asetettujen jäsenvaltioiden asiantuntijoiden suorittamien

tarkastustoimien rahoitukseen liittyviä kustannuksia pidetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999(*) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita.

2. Jäsenvaltioiden 14 artiklan ja 15 artiklan 6 alakohdan toisen alakohdan mukaisesti myöntämään tukeen liittyviä kustannuksia pidetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita. Yhteisö voi antaa tukeen osarahoitusta.

3. Komissio antaa tämän artiklan 2 kohdan soveltamista koskevat säännöt 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. VI osaston säännöksiä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista ja direktiivin 77/435/ETY kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun asetuksen (ETY) N:o 4045/1989(**) soveltamista.

(*) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

(**) EYVL L 388, 30.12.1989, s. 17, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3235/94 (EYVL L 338, 28.12.1994, s. 16).”

55 artikla

1. Kumotaan seuraavat asetukset:

— asetus (ETY) N:o 4256/88,

— asetukset (EY) N:o 950/97, (EY) N:o 951/97, (ETY) N:o 952/97 ja (ETY) N:o 867/90,

— asetukset (ETY) N:o 2078/92, (ETY) N:o 2079/92 ja (ETY) N:o 2080/92,

— asetus (ETY) N:o 1610/89.

2. Poistetaan seuraavat säännökset:

— asetuksen (ETY) N:o 3763/91⁽²⁾ 21 artikla,

— asetuksen (ETY) N:o 1600/92⁽³⁾ 32 artikla,

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 857/99 (EYVL L 108, 27.4.1999, s. 7).

⁽²⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1.

- asetuksen (ETY) N:o 1601/92⁽¹⁾ 27 artikla,
— asetuksen (ETY) N:o 2019/93⁽²⁾ 13 artikla.

3. Edellä 1 ja 2 alakohdassa kumottuja asetuksia sovelletaan edelleen toimiin, jotka komissio on niiden nojalla hyväksynyt ennen 1 päivää tammikuuta 2000.

4. Neuvoston ja komission epäsuotuisien alueiden luetteloista tai niiden muuttamisesta asetuksen (ETY) N:o 950/97 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti anta-

mat direktiivit pysyvät edelleen voimassa, jollei niitä muuteta uudelleen ohjelmien yhteydessä.

56 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan yhteisön tukeen 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 1999.

Neuvoston puolesta

K.-H. FUNKE

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1.

LIITE

MÄÄRIÄ KOSKEVA TAULUKKO

Artikla	Aihe	euroa	
8 artiklan 2 kohta	aloitustuki	25 000	
12 artiklan 1 kohta	varhaiseläke	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	luopujaa ja vuotta kohti kokonaismäärä luopujaa kohti työntekijää ja vuotta kohti kokonaismäärä työntekijää kohti
15 artiklan 3 kohta	luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	25 (**) 200	viljelyhehtaarilta viljelyhehtaarilta
16 artikla	enimmäiskorvaus	200	hehtaarilta
24 artiklan 2 kohta	yksivuotiset viljelmät erikoistuneet monivuotiset viljelmät muu maankäyttö	600 900 450	hehtaarilta hehtaarilta hehtaarilta
31 artiklan 4 kohta	palkkio metsityksestä aiheutuvien menetysten korvaamiseen: — viljelijöille tai heidän yhdis- tyksilleen — muille yksityis-oikeudellisille henkilöille	725 185	hehtaarilta hehtaarilta
32 artiklan 2 kohta	vähimmäiskorvaus enimmäiskorvaus	40 120	hehtaarilta hehtaarilta

(*) Vuosittaisia enimmäistukia, joita koskee luopujakohtainen kokonaisenimmäismäärä, voidaan lisätä aina kaksinkertaisiksi asti ottaen huomioon alueiden tilojen taloudellinen rakenne ja maatalouden rakenteiden mukauttamisen nopeuttamista koskeva tavoite.

(**) Tätä määrää voidaan alentaa, jotta otettaisiin huomioon tilojen erityinen maantieteellinen sijainti tai taloudellinen rakenne eräillä alueilla ja vältettäisiin liialliset korvaukset 15 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti.